

Jaap van Dijkhuizen: 'Een ticje vreemd' Herinneringen van Ruben Varing of Gilles de la Tourette á la carte. Uitgeverij Nieuwe druk, Arnhem 2014 ISBN 9789492020024 (Ziekte van Gillis de la Tourette/ED) Zie ook: www.nieuwedruk.nl

Cover: 'Ruben Varing, geboren in de Veluwe Bible Belt, heeft een opvallende handicap: het syndroom van Gilles de la Tourette. Na een onbezorgde jeugd en 'model' verlopen schooljaren belandt hij op de gereformeerde Vrije Universiteit. Hij wordt lid van het VU-Studentencorps, kweekvijver van calvinistische carrièrejongens, druk bevestigd door geestverwante instellingen en bedrijven. Tijdens een uitbundig Amsterdams studentenleven doorstaat hij onbevengene daarders heersende zeden. Hij bekijkt het allemaal met milde spot, ook als het daarna menens wordt in een hectisch beroepsleven. Het levert naast aandoenlijke ook hilarische taferelen op. Liefdesavonturen lijden soms schipbreuk door Rubens 'zenuwtics', vaak ook niet.

Zijn nooit saaie leven, dat niet uitblinkt in braafheid, voert langs een bonte stoet van toga's, witte jassen, krijtstreepjespakken en andere zonderlingen die zijn spotlust aanwakkeren. Reacties van de omgeving op zijn tics amuseren hem. Medicijnen, opgaan in natuur en (religieuze) contemplatie helpen tijdelijk, maar niet voorgoed tegen zijn bekkentrekkerij, gehinnik, gefladder en te grote spraakzaamheid op verkeerde momenten. Of komt onverwacht toch nog het moment van rust in zicht, waarop hij altijd stiekem hoopte'

Boek van 214 pagina's.

Over de schrijver:

Jaap van Dijkhuizen (Nijkerk, 1940) woont in Velp bij Arnhem. Hij studeerde rechten en was onder andere werkzaam als asieladvocaat. Hij schrijft gedichten en liederen, heeft een passie voor 'taal', verafschuwt alle lawaai en verblijft graag in de stille rust van de natuur.

Hij schreef "*Een ticje vreemd; herinneringen van Ruben Varing of Gilles de la Tourette á la carte*" als eRVaringsdeskundige.

Citaten:

Pag.26: 'Ik vertel dit voorval omdat ik me nu realiseer dat het eigenlijk verwonderlijk is dat zulke voor mij pijnlijke situaties zich niet veel vaker voordeden. Ze accepteerden mij gewoon zoals ik was en van stelselmatig plagen, laat staan pesten, was al helemaal geen sprake. Ook op school niet.'

Pag. 63: 'Wie tot hier iets opgestoken heeft van de wederwaardigheden van mij als lijder aan dat aandachttrekkend syndroom, weet het intussen. De symptomen verergeren zichtbaar bij ingrijpende gebeurtenissen en sterke emoties.'

Pag.105: 'In de loop van een paar jaar was de rek eruit, uit mij wel te verstaan. Ik kreeg almaar heftiger aanvallen van Tourette, werd daardoor minder actief of, liever, niet te bewegen tot activiteiten die bij zo'n liaison en op die leeftijd horen, zoals gewoon uitgaan.'

Pag. 203: 'Omdat mijn omgeving en ikzelf verdraaid goed weten dat lang niet alles

‘wel meeviel’ en dat ik ronduit ellendige momenten heb moeten doormaken, kan de conclusie geen andere zijn dan dat er bij mij sprake is van verdringing.’

Recensies/Extra:

<http://jangreven.nl/2014/06/>

Van Dijkhuizen beschrijft zijn (aangeboren) ziekte klinisch en eerlijk. Van afstand kijkend naar zichzelf. Als het moet, precies en gedetailleerd. In het algemeen positief. Maar af en toe, als hij weer eens zo’n moeizame, onaangename situatie beschrijft waar zijn lichaam hem ongevraagd en ongenood in bracht, komt het er uit. Het was ook wel lijden. (...) Sommige periodes van zijn leven slaat hij maar liever over. Ze waren te zwaar. Over andere schrijft hij graag. Het ging er goed. Natuurlijk, de tics waren er ook toen, maar er viel mee te leven. Zijn studententijd was zo’n tijd. (...) Al dat opsommen van wat goed ging, heeft iets ontroerends. Het is alsof hij zijn lezers wil overtuigen. Ze moeten niet denken dat hij een mislukt leven gehad heeft. Een moeilijk leven. Dat zeker. Maar wat stond er niet tegenover? (...) Dat hij het gered heeft, dat hij zijn leven heeft volgehouden, komt door iets anders. Al heel gauw was hem duidelijk dat er een duidelijk verband was tussen spanning, drukte en lawaai en het opspelen van zijn tics. Hoe minder spanning, hoe minder geluid, hoe beter. Daarop heeft hij, nu dat door zijn leeftijd mogelijk is, zijn leven helemaal ingericht en zijn dagelijks bestaan ingebed tussen twee periodes van rust en ruimte. (...)

Zie ook: http://nieuwedruk.nl/pdf/Tourettesonnet_Jaap.pdf en

<http://nieuwedruk.nl/pdf/TicjeVreemd.pdf> en

<https://www.facebook.com/ticjevreemdtourette>